

A Juan Carlos Gimeno (PP) se li crema la carn.

Ciprià Císcar compartirà botifarres amb J.J. Pérez Benlloch.

Adela Pla (PSOE) i Vicent Martínez Marco (UV).

Juan Antonio Lloret amenaça la taula amb el producte interior (no era brut) de l'ampolla de cava. A l'esquerra, Xavier Tàrraga (PSOE) i al costat, Katl, muller de Císcar.

La colla d'Unió Valenciana: Joan Oliver, Vicent Martínez Marco i Miquel Ramon i Quilis.

El quart poder de Castelló: Angels Alcantrà amb el seu home Xavier Latorre, que enratlla el puro i la conversa amb Jesús Montesinos.

En la festa de Blay

A Benicàssim, el vespre de la Mare de Déu d'Agost, s'apleguen en una mateixa taula opinions irreconciliables del fórum polític valencià. No hi són tots, però la representació parlamentària és sucosa. I per un moment es porten com amics de l'ànima.

D'esquerra a dreta: Amadeu Fabregat rep les recomanacions lingüístiques de Joan Oliver. Fabregat i Carme Oliver riuen amb el gelat Nacional. Ciprià Císcar i Juan Antonio Lloret deixen per uns dies l'exili a Madrid.

PRATS I CAMPS

Sembla que serà la moda dels pròxims anys. Parlem de les festes-sopars-còctels amb convidats d'honor. Això és, amb polítics. I com més alts són els càrrecs de la concurrència, l'esdeveniment adquireix major prestigi. I aïçça majors comentaris. És la

nostra manera d'eixir als papers, ja que no podem—molts no volen tampoc—competir amb la *jet-set* de Marbella. La nostra *jet-set* vesteix esport, samarretes, espadnyes... I a la tardor no marxen a buscar temperatures més equilibrades —a

què estaven acostumats— en altres paratges, sinó que suen amb corbata davant hemicles a voltes plens i animats, altres voltes buits i avorrits. Són els nostres polítics, els valencians en aquest cas, els que són a Madrid i els que s'ho fan al Palau de Benicar-

ló. És, per què no, un altre *Suquet de peix*, convertit en torrada de xulles a la brasa. ¿Per allò de les comparances odioses?

El lloc, un xaletet en tercera línia de mar, volem dir quasi a la muntanya, al terme turístic de Benicàssim. I no

Celeste Juan (PSOE) parla amb J. A. Blay i Vicent Albero.

PRATS I CAMPS

El racó de la tele: A. Fabregat, Carme Oliver (PSOE i membre del Consell de RTVV) i Juli Esteve (coordinador d'Informatius de TVV).

PRATS I CAMPS

anaren a fer cap revisió de l'Estatut del mateix nom. Això són paraules majors i ara som en ple estiu, el vespre de la Mare de Déu d'Agost. Divendres. I obert per vacances des de les 19.30 hores, segons l'avís de convocatòria. I l'amfitrió i organitzador -i també cambrer i animador per moments- de la festa era el periodista Joan Antoni Blay, ja gat vell de l'ofici d'informar i actualment delegat de Canal 9 a Madrid. Sempre amb la col·laboració del seu company i col·lega Josep Montesinos, *Monti*.

—¿Com nasqué aquesta iniciativa privada?

—Pràcticament fou pensat i fet. Els meus pares tenien un xalet a Benicàssim, però trobaven que no hi havia vida, estava açò molt avorrit... I vaig pensar l'any passat per què no fer una costellada convidant aquesta gent del món polític valencià que coneix, i que són amics. I vaig tirar mà de l'agenda i a telefonar.

—¿I què és el que perse-

gueixes amb aquest sopar?

—Res, passar-nos-ho bé amb la gent que volguera acudir. No hi ha cap intenció de protagonisme, com pot donar a pensar. Si fóra així, hauria convidat tota la premsa. I això és molt fàcil. Els companys periodistes que vénen ho fan perquè personalment els he convidats. Tots són persones que coneix i que tinc per amics, de tots els colors.

—I sembla que no acaba aquí la història (o la festa). Perquè per Pasqua tornes a reunir-los a un berenar, ¿no?

—Sí, bé, això és una altra cosa i no sé si enguany també ho repetirem. L'any passat va venir bé i van aplegar-s'hi també una bona colla a fer-se uns bunyols i menjar-se la mona.

—¿I la gent, de què parla, què fa?

—¡Uf!, cadascú parla del que vol, supose. No es pretén ser un club de tertúlies paral·lel als debats dels parlaments, tot i que a vegades es diuen coses...

Jesús Prats

NOVETATS en LLIBRES

edicions 62 sa

L'EDAT D'HOME
Michel Leiris

Les millors obres de la Literatura Universal, segle XX, 69. 160 pàgines. Un dels llibres que obre una nova manera d'entendre l'autobiografia: pocs escriptors han dut la franquesa i la manca de complaença tan enllà.

edicions 3i4 València

EL PRESONER DE ZENDA
Anthony Hope
Col·lecció: El Grill núm. 23

A mig camí entre l'aventura romàntica i el més pur gènere de capa i espasa, Anthony Hope va bastir una trama que, al caire de la ficció més insòlita, avui en dia continua fent d'aquest llibre una lectura apassionant.

Edicions Proa

EL NUVOL DEL NO-SABER
Anònim anglès del segle XIV. Traducció de Josep Sales.
Col·lecció clàssics del cristianisme, 29.

Traduït per primera vegada al català, aquest autor anònim és, senzillament, un dels clàssics imprescindibles de l'esperitualitat.

Editorial Empúries

EL PRESIDENT TARRADELLAS EN ELS SEUS TEXTOS "1954-1988"
Josep Benet
Col. Biblioteca Universal Empúries, 55

Un llibre esperadíssim i polèmic amb una documentació aclaparadora: L'"Autorretrat" de Tarradellas.

Edicions Bromera

¡ESTÀS COM UNA MOTO!

Pasqual Alapont
Il·lustracions: Francesc Santlana
Col. El Micalet Galàctic núm. 14

Manel i el seu avi Frederic s'entesten a no deixar ningú tranquil. De l'autor de ¡No sigues bajoca!.
A partir d'11 anys.

curial

ELS MARGES 46

Revista de Llengua i Literatura (Nova etapa)
Direcció: Jordi Castellanos i Josep Murgades

ENCICLOPÈDIA CATALANA

REGLAMENT OFICIAL D'HANDBOL
Reglament Oficial

Tota la terminologia específica d'aquest esport per primera vegada en català.

UNIVERSITAT DE VALÈNCIA

NOU CAMPUS

Universitat de València

Ordenació i Projectes Arquitectònics

P. Insausti i T. Llopis, Eds.